

Maailman- ja ihmiskuvan muutokset vaativat aikaa

”Meillä ei oo enää paperinäliinoja!”

Kun kotona kajahtaa tällainen lause, niskavillani nousevat pystyyn. Se johtuu siitä, että minua on jo ihan pienestä leimannut tietty ”oravamaisuus”. Saan toisin sanoen iloa ja varmaan myös turvallisuuden tunnetta siitä, jos tyhjän vessapaperirullan tai tiskiainepurkin tilalle on aina täysi odottamassa. Siten varastot eivät meillä koskaan kokoanna tyhjene.

Ajattelematon itsevarmuus, joka kritiikittömästi työntää suusta lauseen ”ei ole”, kun oikeampaa olisi vastuuntuntoisesti todeta ”en löydä”, ärsyttää monesta syystä.

Ensinnäkin, koska tunnollisesti pidän huolen, etteivät paperit tms. pääse loppumaan, koen ”ei ole” -lauseet epäreiluina epäluottamuksen osoituksina ja motivaation sammuttajina. Varastovastavana toimiminen on myös tapani osoittaa huolenpitoa. Toivoisin, että se tiedetään.

Toiseksi, ”Ei oo!” yleensä tarkoittaa samaa kuin ”Auta etsimään!” Kasvattaja minussa saa silloin vähän ilkeämielisesti kysymään, kuinka voi auttaa löytämään, jos toinen jo tietää, että ”ei ole”. Sitä paitsi, jos pienen varaston nenäliinalaatikosta ei löydy mitään, kannattaa katsoa isosta. Se on ollut se sama paikka jo vuodesta nolla.

Kolmanneksi, isot kysymykset peilautuvat yksityisen arjen pienissä tapahtumissa. ”Ei ole” -harha esiintyy yhtä lailla suuressa mittakaavassa, ja siitä harhasta puolestaan johtuu moni turha kamppai-

lu, julmuus, kärsimys, ahneus, panttaaminen, itsekkyys, sokeus, ilottomuus ja kiittämättömyys. Toisin sanoen: monenlaisen olemattoman uhan pelko ja oman ja toisen elämän kunnioituksen puute ja tuhlaukset.

Tällä kertaa paljon lapsia kuolee nälkään nyt joka sekunti eritoten Jemenissä*.

Ja samaan aikaan kaikkea on. Ihmeellistä kyllä, on tarpeeksi lääniä, ravintoa, terveydenhoitoa, koulutusta!

Kun järjellä katsotaan, ihmiset ovat todellakin saavuttaneet valtavan kunnianhimoiset luonnontieteelliset tavoitteensa mitä tulee nälän, sairauksien ja kivun selättämisessä. Se on niin ihmeellistä, ettei sitä vielä ole sisäistetty.

Vähän nopeammin saisi mennä ihmisen filosofis-psykologiseenkin osastoon perille, että elämän sisällön ja henkisen kyllyyden etsiminen keskinäisestä taistelusta on niin paljon passé kuin olla voi. Että tällä hetkellä ihmiseksi syntyminen oikeasti voi olla lottovoitto. Joka paikassa. Ei vain harvoille.

Tieto kulkee maailman- ja ihmiskuvauksusten edellä. Jos sitä ei näe, voi käydä kuin sillekin puita metsästä etsivälle maratoonarille, joka taistelunsa huumassa tai siihen turtuneena vahingossa juoksi itsensä hengiltä, kun ei hoksannut jo tulensa maaliin.

* Esim. tätä kautta voi auttaa: <https://www.punainenristi.fi/node/799/lahi-ita-pohjois-afrikkaljemen>

Satu Taskinen